

Bravuconades

Un periòdic de recent publicació *El Radical*, de Madrid, fa alguns dies que a só de platets i bombos va llençar la nova de la formació d'un nou partit anomenat «Joven España», de tendència estrictament nacionalista i amb el sant i senya de lliurar una batalla cruenta contra el separatisme i tot el que representi i signifiqui «desintegración nacional». El pla de batalla sembla talment inspirat per un expert en la matèria, doncs està compost i ordenat en forma de milícia de «Choques de acción directa, de vanguardia», etc., etc.

L'organització radical de Catalunya els haurà caigut com una bomba la nova dels seus correligionaris madrilenys i creiem de bona fe que s'apressaran a fer les degudes aclaracions, desfent-se i deslligant-se de tot contacte d'aquesta vergonyant moixiganga.

Als radicals catalans si bé és veritat que en repetides ocasions els hem pogut observar cert apartament i àdhuc hostilitat per les coses de Catalunya, avui ja una mica indemnitzats per les demostracions d'acatament al nostre Estatut, no els podem negar que en la vida del seu partit existeixen episodis i fets que honoren l'esperit i el convenciment revolucionari de molts dels seus adictes i amb això en tenim prou per creure que els nacional-feixistes de Madrid no podran comptar amb els radicals catalans per a portar a terme la seva «Joven España».

Parlar de reprimir el separatisme quan es veu l'anhel i l'esperit de germanor d'un poble que vol legitimar les seves llibertats dintre una situació francament amigable amb la resta dels pobles ibèrics, i precisament en els moment en què es va donar la sensació d'aquest estat de concòrdia, dóna a comprendre que aquesta gent han perdut l'enteniment o els movils que els guien tenen un caràcter de doble finalitat. Si analitzem ben detingudament el panorama polític actual, veurem que el que es proposen aquests elements és anar a la formació d'un front únic, donant-hi cabuda al reaccionarisme i a les desferres de la monarquia, per embestir de ferm contra les esquerres i donar a la nostra República una orientació dretista i dictatorial.

Els radicals-feixistes madrilenys no fan pas molt de favor al senyor Lerroux en reconeixen'l com a què i dir que acataran la seva voluntat, per quan saben i sabem tots nosaltres, que aquest senyor ha fet ben públic el seu interès de què no es posin trabes en el què afecta a la discussió i aprovació de l'Estatut de Catalunya. Al Sr. Lerroux li han de fer fàstic aquestes bravuconades dels que es diuen ésser adictes seus, doncs amb llur procedir desmenteixen i es condueixen amb contradicció amb els seus darrers discursos i declaracions per quan ha dit que creu que ha de prevaler la voluntat sobirana del Parlament nacional, que és, avui com avui, d'esquerra i favorable a la concessió de les llibertats regionals.

El senyor Lerroux hauria de licenciar i desautoritzar aquests mals soldats que s'aparten per complert i que tan ofenen l'història revolucionari del partit radical. Als dirigents d'aquest partit els pertoca passar

Ironies

Diuen que els veïns permanents de Montalegre que vesteixen diferent de les persones dedicades a la vida activa de la ciutat, estan tan disgustats i peneditos d'haver cedit la Conreria per sanatori que fins pensen proposar a l'Ajuntament tornar les coses a son lloc, com si res no hagués passat, a tal extrem, que fins pensen reclamar els «pops» i el xampany d'aquell banquet.

I es comprén. Tot l'hivern el passen tan sols i avorridets que a l'estiu anyorarien les fontades, l'aplec de sardanes, els estiuejants i les estiuejantes, aquell bé de déu de xicotetes que amb les seves rialles fresques fan aixecar l'esperit cohibit i adormit durant les èpoques solitàries. En fi, allò ara quedarà mort...

* * *

Ja sabeu qui va sorprendre la bona fé d'aquella gent? Mireu, jo ho anava a dir però m'en desdic. No ens agrada donar-nos importància a l'esquena d'un altre i com que som tant modestos no hem gosat dir que foren nosaltres. Ara els de la tendeta són capaços de dir que aquelles candidatures les van repartir ells. Doncs, no senyor, que varem ésser nosaltres. No sigueu envejosos

* * *

Llegim a *La Veu*: A l'acte que es celebrarà al local del Centre Regionalista, hi han estat invitades les entitats afins...

...I molts socis de la Patronal han rebut una invitació per assistir a la conferència d'en Tallada, a la Lliga local.

Suposem, per el què ens ha manifestat un patró afectat, que no tots els afiliats a la Patronal, són afins a la Lliga.

* * *

I el nostre comunicant, en protesta indignat, car diu que l'organització patronal no ha de tenir res que veure amb la política.

Ara bé, que tal vegada hi ha algun senyor que intenta convertir-la en una capelleta més, per les seves conveniències particulars, personals i intransferibles.

* * *

És tan l'afany de prosselitisme que tenen certs homes, que fins s'els converteix en una mena de mania incurable. Vés per en, potser s'hi veuria la mà del senyor Papitu, el qual parodiant al Tenori, pot dir: *Desde la princesa altiva...* fins a la Unió Patronal. *Tableau!!* que diuen els gavatxos.

* * *

Moltes gràcies, Sr. Washington, així és com se serveix als antics companys polítics que no són tan d'esquerres com els vostres... però que saben què fan.

ACADEMIA COTS

Carme, 52, bis

Badalona

Ensenyament Pràctic Comercial

Francès, Anglès, Alemany. Distingit Prof. nadiu.

bugada tanta roba bruta. El poble ja es cuidarà de posar-los-hi un morralet i fer de manera que llur ràbia sigui inofensiva.

SIXTO

Clericalisme

Intolerància

La pastoral, nota, protesta, o el que sigui, que el Bisbe de Barcelona ha adreçat a l'opinió pública per haver acordat l'Ajuntament barceloní procedir a la secularització dels seus cementiris, demostra com és d'intolerant el clericalisme de la nostra terra, perquè oposar-se a una pràctica natural i que és la de les nacions més civilitzades, àdhuc les més catòliques, és volguer ésser més calssasses que en Calses. De res no serveix l'haver procedit amb consciència en resoldre l'afer religiós al Parlament. Sembla talment com si després de la sol·lució donada al problema no pugui dur-se a la pràctica el que fou acordat i cada qüestió a resoldre ho tingui d'ésser en sentit diferent per el fet de què al Bisbe així li plagui.

Els que varem sapiguer-nos situar en un pla equidistant dels dos extremismes roig i negre, comencem a estar escamats i fins freturosos d'aconseguir altres avantatges que de moment varem despreciar com a mesura de transacció.

Què passa al Turó?

La gent clerical ha prèns d'un temps ençà per camp d'operacions al Turó d'en Rosés, la Barriada Bufalà i la d'en Martí Pujol. Els nens i nenes d'aquells veïnatsges no poden ara gaudir la alegria infantil d'aquests diumenges de sol i no poden aplegar-se a jugar a plè aire i fer salut. Un escamot de dones catequistes comanades pel capellà de Canyet, algun altre mossèn i un parell de xupallànties envaeixen aquelles contrades i amb bombons atrauen els infants distreient-los de llurs jocs saludables per a encabir-los en llocs deombra, generalment obres a mig construir, plè de brutícia i amb poc aire sà, on s'els hi ensenya la doctrina cristiana... i s'els malparla de la República.

Aquestes hores de sol, d'aire i d'alegria que es prenen als infants són en perjudici de llur salut i de la constitució deficient o insuficient del cos del nen en pervenen moltes enfermetats, que després per manca de mitjans econòmics no poden atendre's com cal.

Altrament, els pares tindrien d'ésser els primers en no deixar que aquell a gent s'apoderin de les consciències dels seus fills perquè la responsabilitat de la formació moral del fill recau per llei natural damunt de llur progenitor i és, així mateix, vergonyós que molts pares d'aquests infants vulguin fer ostensibles, segons a quins llocs, creences oposades, ço que es contradiu amb llur abandó.

La doctrina cristiana (ja s'ha dit moltes vegades) es més per a practicar-la que per a difondre-la, i les dames catequistes sovint gent desvagada i adinerada — saben prou bé la migrada situació econòmica de moltes famílies obreres per culpa de l'atur forçós i Deu es complauria molt de veure com esmersen el temps i els diners innecessaris practicant els sentiments caritatius que ell mateix els dicta, anant a socorre el més prompte possible i amb no gaire boato els obrers desvalguts.

MET

J. PORTA LOPEZ

TECNIC EN RADI-COMUNICACIONS

Tota mena de treballs sens excepció relacionats amb la T. S. F. -- Electrificación d'aparells -- Construcció -- Tots els treballs que es realitzen no admeten competència com a condició i preu

LLADÓ, 7

BADALONA

XAROPS I ORXATES

RIERA

BADALONA